

Rouffet

NOBILISSIMO, ET ILLVSTRISSIMO VIRO DOM. D.

FRANCISCO THEODORO
DE NESMOND.EQVITI REGIS. A SECRETIORIBVS CONSILIIS,
INFVLATO SVPREMI FRANCIAE SENATVS PRÆSIDI INTEGERRIMO, &c.

FLORIMONDVS LANGLOIS.

LEX Antiquissima, aeternaeque auctoritatis in Africa venerandos esse Deos atque Heroes patrios frugum primitiis, libis annuis, pro facultatū modulo. Eadem me in hac velitatione ut vmbatili pugna deceraturū Deum aliquem in hoc Gallia calo & Themidis sacrario colere, Heroem & de republica bene meritum virum luculentum mearum medicarum primitiis venerari suadet. Quare inter tot iuris lumina & Gallici Imperij At- lantes te (Vir Illustrissime) hac tpo Quirini compellare ed lubentius fuit animus, quod altiori mente mecu- reputo ingentes illas, quas inte quasi hereditario iure collatas miramur virtutes: verum tenuitatis mee mihi probè con scijs, & opera leuidentis, vix auderem thesim hanc illustri nominis tui patrocinio te Etiam in lucen- nitere, nisi singularis tua erga me humanitas & benevolentia mihi nutanti calor adderet, ratus hoc mei erga- vām ij qui hecatomben mactant thuraque adolent, modo id fiat Quiriquia, quā Deum Optimum Maximum re obsequij monumentum gratum fore, quod acceptiores ut plurimum Dijs, qui lacte supplicant aut mola salsa litan- cumulatis honoribus longè superes.

VALE.

836

H O M O τὸ πῶμα τὸ χερσαῖον τοῦ ἀνθρώπου varias partes diuersis actionibus obeundis à natura obtinuit, καὶ ἡμεῖς τὴν δύναμιν facultate distinctas; Sed vt in benè constitutâ republicâ ciues esse decet, alios imperio, alios obsequio mutuum deuinctos; ita corporis humani reipublicam, partes, Nobiliores aliæ atque principes, ignobiliores alias seu municipia regunt atque moderantur, verum tam felici cunctarum συζυγία stabilitque commercio, villas nos sola diffestimur; atque ficut bonum cō præstantius est quò communius; ita cæteris partibus testes atque vterum antecellere iure quis existimet? Illæ solam indiuidui, hæc speciem conseruationem meditantur: Nullum verò esse potest maius aut melius quàm vteri in propagandâ sobole studium; ille nobilitate atque dignitate cum cæteris certans (καὶ ἀνταγωνίζων τὸν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τοῦ πατρίδος καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ θεοῦ ἐν τοῖς ἀνθρώποις φησὶν καὶ ἡμεῖς;) sed vnde vita, hinc sæpe mors, sic vterus sæpe in viro viuatur atque virginibus non impunè fordam fouet excrementiorum humorum illuuiem, nisi amico maris consortio expurgatus, & allecto semine ἐνταροφύτω saturatus abundè recreetur.

HINC natura sui amans plurimumque sollicita, quem in seuit cuilibet amore[m] eternitatis, cum *ἑμπερος*, & in singularibus non consequatur, illum propagatione prolis & continuat[ur] serie affectat, In perfectis quidem animantibus per *ἄριστον* completur *ἑρπυς* *ἡλικιωμένη*, matrum atque seminarum complexu, ne excepta quidem molā cæteris denegat animantibus: hunc uisum utrumque comparatæ partes sunt, ut temperie sic & structura plurimum diuersa, unde mira sexuum varietas, quos inter se mutuū & uelut naturā ludibrio commutari, nisi ad instar Phærusæ Hippocraticæ cae credideris: structuram partium comitor mirabilis procreandi libido, sed miros addit igniculos, si adspiceret in amoris parilitatem forma venusta atque perelegans: his accedit feminis natura, quæ perfusa blando caloris & spiritus tepore, in uterum uelut agrum irriguum coniecta, ipsum rore uelut fecundo beans, de rudi materia foetum intus exfulcitat: sed uide ut rem agas testibus præsentibus, quamquam enim Venus saepe in furtis est, odit tamen mystam, qui sine his licat: sunt enim illi asseruatores feminis, utilis excrementi, nec à toto decidui, uirilitalis veri custodes, in quibus est non *ὕπερβος* *ἡλικιωμένη* ceu in prostratis, atque parastatis, sed irriguus & fecundus liquor: hinc in uiris maior ad uenerem uoluptas, in mulieribus languidior, in eunuchis quæ mulieres delectet non fecundet.

S I C laborum & ærumnarum molestias, sic animantium feritatem natura sensus voluptate delinuit, cicurauit. Hinc Amor omnibus idem, sed in brutis animantibus non coercitus rationis imperio, in homine securior, mulieres ed lubricentius amant quò illubens saturatur, in virginitus maiorem Amor vim patitur, quò dulcius id omne putant quod nesciunt: in mutuis amplexibus ad conceptus gratiam decet virtusque seminis facultates & projectionis momenta *emissibiles*, nam quæ mulier ardentius amat, si semen idoneo momento non effundit, nec illa concipit: vtriusque seminis dispar est facultas, masculum fecundius, femineum *amplexu indiget*: his accedit alterum generationis principium, nec inefficax sanguis menstruus, cuius affluxu concepti fœtus partes, atque hinc inde ducta spermaticarum partium stamina complentur, & viscerum parenchymata conformantur, simul & semel, mox suo quæque ordine perficienda: Perfectus demum partus prodit, ante septimum mensem immaturus, octauo moribundus, septimo & nono vitalis, definitam partus metam si quæras, ludis in ambiguo.

N^o IMIRVM cæteris animantibus statum & certum pariendi tempus est, homini incertum, cum illi, vel animalium superbissimo, plerumque abortus causa fiat odor à lucernarum extinctu. Ergastulj veri contentum nutrit menstruis sanguis, non ille quidem montificus quo sterilecunt cætæ fruges, moriuntur insita, exuruntur hortorum germina, & arborum fructus, sed qui benignior est atque dulcissimus, foetus enim ἔλας τοῦ τοῦ ὁμοῦ ἐκ τῆς τοῦ γυναικῶνος. Ille si statis periodicis vterum irroret assuet spes ampla futuræ prolis, nec tamen illo haud fluente de fecunditate desperes; illius desinente potius fluxu periodicò vel inchoante, quàm liberalius prorumpente ineunda Venus est, si conceptio quam consequitur voluptas speranda sit: quin Diua illa quæ se non cuius præbet propitiam, pygicæ sacra celebrantis has esse iubet leges impostas, vt delubra sua ingreditur nemo, nisi è tate florens, corpore vegeto, illulescens auro rã, animo non nubilo sed lætiore, vernis temporibus frequentius, cæteris rariùs, vt corporis neque languor neque dolor sequatur: Tante molis fuit Vniuersi dominum & imperatorem condere.

H A S autem qui dotes possidet, solus fecundus est, & ad mulieris amorem facundus, sicut sola menstrualis mulier fecunda, instar arborum, quæ præviis tantum floribus vberiores fructus rependunt, mollī naturæ providentiā quæ dum corporis *ελαφιν* sanguine laxatū, superfluum quāsi *πρωτον* quadam ad vteri locos deriuat & reponit. Atque ita ferebat natura muliebris mirā & frigidior, vitā otiosa, & corpus minū *ελαφιν*, à quibus illa est residui sanguinis copia, quæ certis demum statisque periodicis erumpit, *εφεσιν* quidem in maturis virginibus, nuptis, atque viro viuatis, in nutriticibus minis opportune, in grauidis foetus dispendio, quæ & cæteris brutis animalibus longè humaniores sæpe suā onusta naue vectorem admittunt: Atque vnicam illam sanguinis naturalem excretionē quæ mulier, solūque animal menstruale experitur, quā quidem si priuati contigerit, vel immaturæ ætatis puellas, aut vetulas annis labentibus, vel viragines ex laboriosa vitā, vel à diurniori morbo tabidas & exhaustas, aut vteri fecundā temperie destitutas, frustra Numen implores, arēne semina mandas, nec vnquam tibi spe prolis dulce ridens Venus ardebit.

Ergo Sola Menstrualis Mulier fecunda.

Proponebat Lutetiæ FLORIMONDVS LANGLOIS, Parisinus. A.R.S.H.M.DC.XXXVII.

DOMINI DOCTORES DISPUTAVR.

M. Anthonius Suar.
M. Guillelmus du Pré.
M. Philibertus Morisset.

M. Iacobus Cornuty.
M. Carolus Guillemeau Med. Reg. Ord.
M. Iacobus Louvins

M. Simon le Tellier M. R.
M. Simon Bazin.
M. Nicolaus Pietre.